

bedre eller lige saa godt. Men der er dog en enkelt Bemærkning, jeg har Lyst til at gøre. Der har hos ærede Medlemmer af Tinget vist sig en ret betydelig Lyst til at kvæle Socialdemokratiet, bringe det ud af Verden paa en eller anden Maade. Det var der fuld Enighed om hos Højre- og Venstremænd, at man skulde have Socialdemokratiet kvælt, en Enighed, som er ligefrem rørende. Men i det Øjeblik, man kom til at tale om Midlerne til at kvæle Socialdemokratiet, hørte Enigheden fuldstændig op. Jeg lagde særlig Mærke til et Par Udtalelser, den ene fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (W. Neergaard) og den anden fra det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Sveistrup). Den første mente, at man skulde slaa Socialdemokratiet for Panden ved en konservativ Sammenslutning. Det maa sikkert ogsaa være et meget godt Middel, og jeg vil anbefale, at man skynder sig med denne konservative Sammenslutning. Det vilde imidlertid det andet ærede Medlem ikke være med til, han lod til slet ikke at interessere sig for denne konservative Sammenslutning — jeg antager imidlertid nok, den kommer alligevel —, derimod vilde han have Socialdemokratiet kvælt ved sociale Reforme og specielt ved en hurtig Gennemførelse af den almindelige Valgret, hvad den første slet ikke vilde være med til; han vilde ikke være med til at give almindelig Valgret, saa den var lige for alle; der var der en sørgelig Uenighed om Midlerne. Lad mig udtale det Haab, at de Herrer ikke opgive Ævret. Medens de have været fuldt enige om, at Socialdemokratiet skulde kvæles, men endnu ikke ere blevne fuldt enige om Midlerne, er Socialdemokratiet vokset ret stærkt til. Jeg føler mig overbevist om, at enten de blive enige om Midlerne eller ikke, skal Socialdemokratiet nok blive ved at vokse, og jeg er næsten tilbøjelig til at tro, at hvis man bliver enig om at gøre det med de Midler, som en konservativ Sammenslutning vilde være i Stand til at sætte i Gang, vilde det vokse i stærkere potenseret Grad end under andre Omstændigheder. Men selv om det bliver med den almindelige Valgret og sociale Reforme, man skal slaa Socialdemokratiet ihjel, skal jeg heller ikke græde. Kan man gøre Socialdemokratiet overflødig ved at gennemføre de Krav, vi stille op, skal jeg være den sidste til at være ked af det; jeg vil ønske dem alt muligt Held dermed.

Parkov: Fra Fiskerbefolkningen i den Kreds, jeg har den Ære at være Talsmand for, skal jeg bringe den højtærede Minister for offentlige Arbejder en varm Tak for den Interesse, han har vist 2 Andragender nede fra Lynæs og Hundested Havne, idet Ministeren selv er tagen derned for at undersøge Forholdene og derved skaffe sig en begrundet Mening om, hvorvidt disse Andragender fortjente at støttes eller ikke. Det Besøg efterlod det Indtryk hos os dernede, at vi kunde vente, at Andragenderne vilde blive efterkomne. Naar de ikke findes paa Finanslovsforslaget, antage vi, at Aarsagen dertil er, at Besøget fandt Sted saa sent paa Eftersommeren, at der neppe har været Tid til at faa dem ind paa Finanslovsforslaget, men at den højtærede Minister selv stiller sig velvillig dertil, og vi haabe ogsaa, at det kommende Finansudvalg vil gøre det. Jeg skal tillade mig i al Korthed at give en Oversigt over, hvad det er, det drejer sig om, og at vise, at disse Anmodninger virkelig fortjene at støttes. I Lynæs er der Ønske fremme hos Befolkningen om at faa et Slæbested og en Bedding. Forholdet er saaledes, at Fiskerbefolkningen er i stærk Vækst dernede, og Antallet af Fartøjer vokser ogsaa stadigt, men man mangler de nødvendige Veje til at faa Fartøjerne i Land og faa dem reparerede. Der findes den tilstrækkelige Arbejdskraft paa Stedet, kyndig Arbejdskraft, og der er ogsaa Mulighed for at foretage Nybygninger. Det er nok muligt, at der andre Steder ved Fiskerlejerne i Nærheden findes mindre Slæbesteder, men de ere allerede under almindelige Forhold ret utilstrækkelige, og hvis der tilstøder særlig uheldige Omstændigheder, ville de være det ganske og aldeles; saa vil det være nødvendigt ogsaa for Fiskerlejerne langs med Fjorden, ja langs med hele Sjællands Nordkyst og maaske endda for Fiskereovre fra Jylland at have et Slæbested at ty til, hvor de kunne faa deres Fartøjer udbedrede. Der findes ogsaa dybt Vand i Havnen. Vi mene derfor, at en saadan Foranstaltning vilde ikke alene være til Gavn for selve Stedets Befolkning, men ogsaa af Betydning for de Fiskerlejer, der findes langs med Fjorden, langs med Sjællands Kyst og endda et godt Stykke paa Jyllands Kyst til. Den Bevilling, der søges, er et Beløb af ca. 17,000 Kr., og af det kan og vil den ellers fattige Befolkning sammenskyde Halvdelen, saaledes at man henvender sig til Staten med An-